

РЕШЕНИЕ

№ 1779

гр. С., 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА

като разгледа докладваното от ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА Административно наказателно дело № 20231110216182 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на "Ф." ООД, представлявано от управителите на дружеството В. В. Н. и В. Г. Н. срещу наказателно постановление /НП/ № МН-ЗБ-23-120/ 30.10.2023 г., издадено от началник на Регионален отдел "МН Западна България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", с което за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията (ЗИ) е наложена "имуществена санкция" в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 85, ал. 2, във вр. с чл. 85, ал. 1 от ЗИ.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесното наказателно постановление. Сочи се, че дружеството-жалбоподател е отстранило допуснатото нарушение месеци преди да бъде издаден обжалвания акт. Наред с това се излагат твърдения, че липсва точно и пълно описание на извършеното нарушение, както и на доказателствата, които го потвърждават, не са посочени и мястото и датата на извършването му. Навеждат се доводи за маловажен случай на административното нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По същество с е моли съда да отмени наказателното постановление; алтернативно – да

приложи института на [чл. 28 от ЗАНН](#).

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител. Той моли за уважаване на жалбата и за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган в качеството му на въззиваема страна, редовно призован, не се явява, не се представлява. Депозира писмено становище, с което оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендирано възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Съдът, съобразявайки събраните по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, и к а т о провери законността и обосноваността на атакуваното наказателното постановление, прие за установено следното от фактическа страна:

Н а 21.07.2023 г. около 11.20 ч. св.И. Т. К., на длъжност главен инспектор в Регионален отдел "Метрологичен надзор Западна България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", извършила проверка в супермаркет „Ф.“, находящ се в гр. С., ж. к. "Н.", ул. "Ц." № 11, стопанисван от жалбоподателя. По време на проверката било установено, че "Ф." ООД, при продажбата на плодове и зеленчуци на каса № 3 в магазина, използва за измервания, с цел осъществявания на търговски плащания по смисъла на чл.5 от ЗИ, една електронна везна тип ARIVA B-D7 с идентификационен номер ....., производство на Mettler Toledo, кл. III, като везната е с маркировка за оценено съответствие със същественият изисквания, определени по реда на чл.7 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/ - СЕ14М 1259.

Извършена е констатация за това, че към момента на проверката /21.07.2023 г./ средството за измерване се използва без знаци от метрологичен контрол по чл.43, ал.1 от ЗИ за последваща проверка, като поставеният при проверка знак е унищожен. Проверяващит е определили това деяние като административно нарушение, поради което св.И. Т. К., на длъжност главен инспектор в Регионален отдел "Метрологичен надзор Западна България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", съставила акт за установяване на административно нарушение № 5С770/ 07.08.2023 г., като субсумирала констатираното нарушение под текста на чл.44, ал.4, [вр. ал. 1 от ЗИ](#).

Жалбоподателят се е възползвал от правото си да подаде писмено

възражение в срока по [чл.44, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/](#).

Въз основа на посочения акт за установяване на административно нарушение било издадено процесното наказателно постановление, с което за констатираното нарушение на "Ф." ООД е наложена имуществена санкция в размер на 200 (двеста) лева, на основание [чл. 85, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗИ](#).

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля К., заповеди за компетентност, протокол за задължителни предписания, писмено възражение, както и останалите материали по делото.

Съдът кредитира показанията на св.К., които по същество поддържат констатациите по АУАН, като логични, последователни и непротиворечиви и съответни на събрания по делото доказателствен материал. Съдът кредитира и писмените доказателства по делото, събрани и приобщени по предвидения в закона ред. Доказателствата по делото единно и непротиворечиво изясняват фактическата обстановка по случая, с оглед на което съдебния състав ги кредитира в цялост. Доказателствените източници са еднопосочни, поради което е безпредметно подробното им анализиране.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание [чл.59, ал.1 от ЗАНН](#). Депозирана е от лице, което притежава активна процесуална легитимация и правен интерес. Депозирана е в рамките на законоустановения срок, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана.

Настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна. Като инстанция по същество, в производство по реда на [чл.58д и сл. от ЗАНН](#), районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП са съставени / издадени от оправномощени лица, предвид нормата на [чл.94, ал.2 от ЗИ](#). На основание [чл.94, ал.2 от ЗИ](#),

видно от приложени по делото заповеди за компетентност, АУАН е съставен, а НП - издадено - в предвидената от закона писмена форма, като двата акта съдържат необходимите реквизити на [чл.42](#) и [чл.57](#) от ЗАНН. Спазен е установеният ред и давностните срокове, предвидени в разпоредбата на [чл.34, ал.1](#) и [ал.3](#) от ЗАНН. Посочени са датата и мястото на нарушението. Не са нарушени изискванията на чл.57, ал.1, [т.6](#) от ЗАНН, гаранция както по отношение на правото на защита на нарушителя, така и по отношение на съдебния контрол за законосъобразност.

Въз основа на тези обстоятелства, настоящият съдебен състав приема, че при издаване на наказателното постановление не са наблюдават процесуални нарушения.

Съгласно нормата на [чл.43, ал.1](#) от Закона за измерванията, последваща проверка се извършва на средствата за измерване в употреба и същата се удостоверява със знаци за последваща проверка, като разпоредбата на чл.44, т.4 от същия закон предвижда, че лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците по чл.35 /знак за одобрен вид/, чл.39, ал.1 /знак за първоначална проверка/ и чл.43, ал.1 /знак за последваща проверка/ от ЗИ. Периодичността на проверките се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, която се обнародва в "Държавен вестник" и се обявява в официалния бюлетин на агенцията /[чл.43, ал.4](#) от ЗИ/. Лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците, удостоверяващ извършената последваща проверка /[чл.43, ал.1](#), вр. чл.44, т.4 от ЗИ/.

По делото не се спори, че проверяваната електронна везна попада в обхвата на средство за измерване. Легалната дефиниция на това понятие се съдържа в [§ 1, т. 27](#) от ДР на ЗИ, според който: "техническо средство, което има метрологични характеристики и е предназначено да се използва за измервания самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства"/. Процесната електронна везна /на каса № 3 в супермаркет „Ф.“, находящ се в гр. С., ж. к. "Н.", ул. "Ц." № 11/ подлежи на последваща проверка, като съгласно разпоредбата на чл.43, ал.3 от ЗИ последващата проверка се извършва преди изтичането на срока на валидност на първоначалната или периодичната проверка, в случай на унищожаване на

знака или по желание на лицето, което използва средството за измерване. В процесния случай дружеството-жалбоподател е използвало електронната везна като средство за измерване при продажбата на плодове и зеленчуци на каса № 3 в обекта, без знаци за последваща проверка на средство за измерване в употреба. Нарушението, в този смисъл, е доказано от обективна страна, като отговорността за юридическите лица е обективна и безвиновна.

Основното възражение от страна на жалбоподателя е, че към момента на извършване на нарушението /21.07.2023 г./ на проверяваната електронна везна е имало знак за извършена последваща проверка. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че събраните по делото писмени и гласни доказателства категорично опровергават това твърдение. Наред с това и от показанията на св.К. става ясно, че съответната везна е била проверена по сигнал на гражданин и в момента на проверката тя, като средство за измерване, е била без знак за метрологичен контрол на средство за измерване в употреба - такъв изобщо липсвал. Следователно направеното възражение е несъстоятелно.

Използвайки средство за измерване без поставен валиден знак за извършена последваща проверка, жалбоподателят е осъществил състав на вмененото му нарушение по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ. Изпълнителното деяние е осъществено чрез съчетание на действие и бездействия: използване на средство за измерване, без да се постави валиден знак, удостоверяващ извършен контрол на това средство. Така до момента на преустановяването му нарушителят реализира непрекъснато състава на нарушението, като създава по този начин едно трайно противоправно състояние, което продължава до неговото прекратяване. Поради тази причина датата на констатиране на нарушението – 21.07.2023 г. - е и датата на извършването му.

В жалбата е направено възражение, че на 21.07.2023 г. е бил съставен Протокол № 101-702 за задължителни предписания, като са дадени предписания за временно спиране използването на средството за измерване /електронна везна/ до удостоверяването му с изискуемите знаци по закона /ЗИ/. Съдът намира за необходимо да отбележи, че съгласно нормата на чл.7 от Наредбата за реда и начина за извършване на метрологичен надзор, инспекторите съставят протокол за задължителни предписания и АУАН, като предписанията имат за цел да задължат нарушителя да спре да използва

средствата за измерване, които не отговарят на изискванията. В този смисъл, изпълнението не освобождава нарушителя от административнонаказателна отговорност за нарушение, което е било констатирано и осъществено в минал момент.

По изтъкнатия довод касателно маловажност на нарушението:

Установените от наказващия орган обстоятелства не сочат на маловажност на нарушението, поради което не може да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Съгласно чл.93, т.9 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН, за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката, дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. Затова процесното деяние не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По наказанието:

За извършеното административно нарушение в разпоредбата на чл.85, ал.2 от ЗИ законодателят е предвидил налагане на наказание "имуществена санкция" в диапазон от 200 до 500 лева като размер. Административнонаказващият орган /АНО/ е определил на жалбоподателя административно наказание в минимален размер /200 лева/, затова безпредметно се явява обсъждането на размера на санкцията.

С оглед изхода на делото, претенцията на въззиваемата страна за присъждане на разноси се явява основателна и на същата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63 дот ЗАНН, вр. чл.27е от НЗПП, като с оглед фактическата и правна сложност на делото то следва да е в минимален размер от 80 /осемдесет/ лв.

Затова съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно издадено, и като такова следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № МН-ЗБ-23-120/30.10.2023 г., издадено от началник на Регионален отдел "МН Западна България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", с което на жалбоподателя за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията (ЗИ) е наложена "имуществена санкция" в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 85, ал. 2, във вр. с чл. 85, ал. 1 от ЗИ.

ОСЪЖДА "Ф." ООД да заплати на ДАМТН сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за процесуално представителство от юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. С. в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____